

РЕШЕНИЕ

№ 924

гр. София, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **9699** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на С. Р. М. с ЕГН: [ЕГН] против Отказ №225р-27653 от 19.07.2022 година, издаден от Началника на Първо Районно управление на СДВР, с който е отказано издаване на разрешение за продължаване на срока на късо огнестрелно оръжие като физическо лице за самоотбрана. Жалбоподателят счита, че атакуваният административен акт е неправилен и незаконосъобразен. Моли съда да отмени постановения изричен отказ от страна на началника на Първо Районно управление към СДВР.

В с.з., жалбоподателят, редовно призован, се явява лично. Поддържа жалбата, като посочва, че подробни мотиви за това е изложил в нея. Моли съда да уважи жалбата като основателна и да постанови съдебно решение, с което да отмени постановения отказът на административен орган.

Ответникът по жалбата – Началникът на Първо Районно управление при СДВР, редовно призован не се явява и не се представлява.

От фактическа страна.

Жалбата е процесуално допустима, като същата е подадена от активно легитимирано лице с установен правен интерес от нейното оспорване и при спазване на сроковете, визирани в разпоредбата на [чл. 149, ал. 1 от АПК](#). Обжалването е насочено срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол.

Производството пред административният орган е започнало по повод на Заявление вх. № 132100-1306/2022 година, по описа на Първо РУ СДВР, подадено до началника на Първо РУ при СДВР, с което жалбоподателят е поискал продължаване на разрешителното за носене и съхранение на притежаваното от него огнестрелно оръжие - р-р Б., кал.38, специал, ф.№[ЕГН]. В заявлението жалбоподателят е посочил като причина за подновяване на срока за разрешението за съхранение, носене и употреба на О. обстоятелството, че оръжието и боеприпасите са му необходими с цел защита на семейството, домът му и личната му защита, тъй като същият работи като адвокат по наказателни дела, както и поради лов. Към заявлението е подписана и декларация по смисъла на [чл. 76, ал. 4, т. 2 от ЗОБВВПИ](#).

Към заявлението са приложени документите по чл. 87, ал. 1, т. 1 от ЗОБВВПИ, а именно Удостоверение издадено от Национална следствена служба; копие на лична карта; копие на членска карта, издадена от Национално ловно – рибарско сдружение, копие на Билет за лов, издадено от Изпълнителна агенция по горите, Справка за съдимост, Карта за предварителен медицински преглед.

По преписката е приложена Справка подписана от полицейски инспектор Х. по линия на „Териториална полиция“, с което е установил, че жалбоподателят живее на същия адрес, а също така и от ст.и. М., относно данни за съпричастност в престъпление по чл.152 от НК.

Въз основа на съвкупната преценка на съдържащите се в административната преписка доказателства, началникът на Първо РУ СДВР е постановил Отказ №225р-27653 от 19.07.2022 година, с който е отказал издаване на разрешение за ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА СРОКА за носене и съхраняване на огнестрелно оръжие - р-р Б., кал.38, специал, ф.№[ЕГН]. В мотивите си административният орган е посочил като причина за постановяване на отказа, че заявителят – настоящ жалбоподател е посочил като причина за издаването на разрешение за съхраняване, носене и употреба на огнестрелно оръжие обстоятелството, че същото му е необходимо с цел защита на семейството и домът му, както и с цел лична защита, тъй като същият е упражнявал професия адвокат по наказателни дела. Приел е, че по този начин заявителят не е доказал по безспорен начин наличието на някое от основанията, изискуеми от закона за издаване на такова разрешително. Отказът е връчен на жалбоподателя.

Правни изводи:

Съгласно разпоредбата на [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) съдът следва да се произнесе по законосъобразността на оспорения административен акт към момента на неговото издаване, като провери, дали и е бил издаден от компетентен орган, дали са били спазени изискванията установени от закона във връзка с неговата форма, дали са били спазени процесуалните правила и материалноправните разпоредби и дали индивидуалният административен акт е бил издаден съответствие с целта на закона.

Преценявайки фактическите обстоятелства, които са релевантни за правния спор, както и след проверка на административния акт, съобразно критериите, установени

[чл. 146 от АПК](#), съдът приема жалбата за неоснователна по следните съображения.

Съгласно разпоредбата на [чл. 83, ал. 5, предл. второ от ЗОБВВПИ](#) директорът на ГДНП на МВР или оправомощено от него длъжностно лице, съответно началникът на РУ на МВР, издава писмено или по електронен път разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му в едномесечен срок от подаване на заявлението, а в [чл. 76, ал. 1 от ЗОБВВПИ](#) е посочено, че заявлението е адресирано до началника на съответното районно управление по постоянен адрес на заявителя. Въз основа на така очертаната рамка и издавайки мотивирания отказ началникът на Първо Районно управление СДВР се явява материално и териториално компетентния орган. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав не констатира да са налице основания за отмяна на акта по смисъла на [чл. 146, т. 1 от АПК](#).

Отказът за издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие е постановен в писмена форма, мотивиран е, съобразно изискването на [чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ](#), след преценка на всички факти и обстоятелства, които са от значение за случая, съдържа необходимите реквизити, съгласно [чл. 59 от АПК](#). Мотивирано е посочил основанието за постановяване на отказа, а именно че заявителят посочвайки, че огнестрелното оръжие му е необходимо, за да защити семейството и дома си, а също и себе си, тъй като е практикуващ адвокат по наказателни дела, като всъщност не е доказал основателна причина, налагаща издаването на същото.

На следващо място, според настоящият съдебен състав в производството по издаване на отказа не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

Отказът е издаден и в съответствие с материалноправните разпоредби, като аргументите за този извод са следните:

Спорът по делото е относно приложението на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗЗОБВВПИ, тъй като доказателствата по делото установяват отсъствието на пречки по [чл. 58, ал. 1, т. 1 – т. 9 от ЗОБВВПИ](#). ЗОБВВПИ изисква като абсолютно условие за издаване на разрешение наличието на основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение, а доказването на тази причина е в тежест на заявителя.

Дейностите, свързани с огнестрелно оръжие са с висока степен на обществена опасност, поради което законодателят, освен, че е разграничил целите на ползване на оръжието на служебни и граждански по чл. 6, ал. 1 – ал. 3 от ЗОБВВПИ, лимитативно е определил и видовете граждански цели по чл. 58, ал. 1, т. 10 от закона. Физическите лица могат да получат разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях само за граждански цели, така, както са посочени в чл. 6, ал. 3, съответно в чл. 58, ал. 1, т. 10 от закона, като наличието на материално правните предпоставки се преценява от органа самостоятелно, към датата на подаване на заявлението за издаване на разрешително. Съдът следва да посочи, че притежаването на предходно разрешително не води автоматично до извода за издаване на ново такова- процедурата и изискванията за първоначалното издаване на разрешението за дейностите, предвидени в ЗОБВВПИ се прилагат за всяко следващо изискване. Противното би означавало, че разрешението не би следвало да е скрепено със срок. Притежаването и възможността да употреба на огнестрелно оръжие е дейност, която представлява източник на обективна опасност за обществото. Поради тази причина, законодателят е поставил възможност за упражняване на дейността в зависимост от определени предпоставки, наличието на които следва да бъдат установени периодично на пет години, съгласно [чл. 84, ал. 2 от](#)

ЗОБВВПИ.

В конкретният казус, заявителят е обосновал като причина за издаването на нова разрешение за съхранение и употреба на огнестрелно оръжие обстоятелството, че същото му е необходимо с цел защита на семейството и домът му, и като адвокат по наказателни дела. Този факт обаче че лицето упражнява свободна професия като адвокат по Закона за адвокатурата и работи с наказателни дела не поставя административният орган в обвързана компетентност да му постанови издаване на разрешение по ЗОБВВПИ. Нещо повече, от представените чрез административната преписка писмени доказателства по никакъв начин не се доказва наличието на конкретна и потенциална опасност за живота и здравето на жалбоподателя или на неговото семейство. Събирането на такива не е поискано и от страна на жалбоподателя. В тази връзка следва да се отбележи, че константно в съдебната практика по отношение приложението на ЗОБВВПИ се приема, че в тежест на инициралото производството лице е да докаже нуждата от придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие. По аргумент от чл. 170, ал. 2 от АПК жалбоподателят е следвало да установи, че са били налице условията за удовлетворяване на искането му, т.е. за издаване на благоприятен за него акт. Доказването на заявената необходимост от придобиване на оръжие е пълно и главно, а непровеждането му сочи, че мотивираният с липсата ѝ отказ за издаване на разрешение е законосъобразен. Органът преценява наличието на необходимостта от притежаване на оръжие за самоотбрана на основата на твърденията на заявителя, като взема предвид и данните, които са събрани в хода на административното производство, като в посочения смисъл е и съдебната практика на Върховния административен съд, която е обективизирана в Решение № 11358 от 24.07.2019 година, постановено по адм. дело № 10010/2018 година.

Не се утвърждава и основателност с оглед ангажираните по делото доказателства относно наличието на ловен билет, разрешително и останалите представени в хода на съдебното производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1, 2 и 3 от ЗОБВВПИ огнестрелните оръжия в зависимост от предназначението и техническите характеристики биват за служебни или за граждански цели. За служебни цели - охрана на собствеността, за самоотбрана, както и за други разрешени дейности, могат да се придобиват и съхраняват късоцевни огнестрелни оръжия - пистолети и револвери с дължина на цевта до 30 сантиметра и до 100 броя боеприпаси за всеки калибър и модел огнестрелно оръжие, дългоцевни огнестрелни оръжия с гладкостенна цев, която е с дължина под 51 сантиметра, и до 50 броя боеприпаси за всеки калибър и модел огнестрелно оръжие. За граждански цели - самоотбрана, лов, спортни дейности, учебни стрелби, колекциониране и като реквизит за театрални, филмови и други постановки, могат да се придобиват и съхраняват: 1. огнестрелни оръжия за самоотбрана - късоцевни огнестрелни оръжия - пистолети и револвери с дължина на цевта до 30 сантиметра и до 50 броя боеприпаси за всяко огнестрелно оръжие; 2. огнестрелни оръжия за лов - дългоцевни огнестрелни оръжия с гладкостенна цев, която е с дължина над 51 сантиметра, и до 300 броя боеприпаси за всяко оръжие, и дългоцевни огнестрелни оръжия с нарезна цев и до 100 броя боеприпаси за всяко оръжие; 3. огнестрелни оръжия за спортни дейности - всички видове късоцевни и дългоцевни огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, необходими за осъществяване на съответната спортна дейност; 4. огнестрелни оръжия за културни цели, използвани за филмови и телевизионни продукции, театрални спектакли и други

културни прояви - всички видове късоцевни и дългоцевни огнестрелни оръжия и автоматични огнестрелни оръжия, обезопасени от сработване по предназначение по реда на чл. 91, ал. 3, и халосни боеприпаси за тях; 5. огнестрелни оръжия за колекциониране - всички видове огнестрелни оръжия, които не са идентифицирани като културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство и които са обезопасени от сработване по предназначение по реда на чл. 91, ал. 3, и боеприпаси за огнестрелни оръжия.

В случая жалбоподателят е физическо лице, като същият е поискал издаване на разрешение за придобиване на оръжие за граждански цели - самоотбрана, но не и за служебни цели, каквато е и охраната на собствеността. Като основателна причина предвид разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ може да бъде посочено самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели и колекциониране - т.е. това са само дейности, попадащи в обхвата на чл. 6, ал. 3 от закона - граждански цели. От посоченото следва изводът, че охраната на собствеността не може да се сочи като основателна причина по смисъла на чл. 58, ал. 1, т. 10 от закона.

Пренасянето на големи суми пари и ценности във връзка с осъществяването от страна на ответника занятие само по себе си не е и не може да бъде основание за придобиване и носене на оръжие за самоотбрана /в горния смисъл е Решение № 3992 от 31.03.2017 г. на ВАС по адм. д. № 8056/2016 г., VII отд./.

Без правно значение за законосъобразността на оспорения акт е фактът, че на жалбоподателя е било вече издавано разрешение за носене и съхраняване на огнестрелно оръжие, както и че отговаря на останалите изисквания на чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ. При всяко сезиране с искане за продължаване на срока на разрешителното, административният орган е длъжен да извърши проверка за липса на отрицателните и за наличие на положителните предпоставки, определени в закона. Притежаването и възможността за употреба на огнестрелно оръжие е дейност, която представлява източник на определена опасност за обществото и законодателят е поставил възможността за упражняването ѝ в зависимост от определени предпоставки, наличието на които следва да се установявано периодично, според чл. 84, ал. 2 от ЗОБВВПИ на пет години. Не съществува законово задължение за органа при веднъж издадено разрешение задължително да продължава срока му на действие. Влошеното здравословно състояние също не може да обоснове необходимост от притежаване на разрешение за съхранение и носене на оръжие / в този смисъл е Решение № 7421 от 13.06.2017 г. на ВАС по адм. д. № 10364/2016 г., VII отд./.

Както бе посочено по-горе, физическите лица могат да придобиват огнестрелно оръжие и боеприпаси само за граждански цели, така, както са посочени в чл. 6, ал. 3 от ЗОБВВПИ. Те не могат да придобиват оръжие за служебни цели, тъй като такива цели имат само физическите и юридически лица, регистрирани като търговци и извършващи съответната търговска дейност или дейност, която изисква да бъде водена по търговски начин. В случая жалбоподателят в искането до административния орган обосновава причината за искането разрешение и със служебните цели на извършвана от него дейност. Тези доводи обаче са неотнормирани към законосъобразността на оспорения отказ, тъй като искането е за издаване на разрешение за придобиване на оръжие за граждански цели /в този смисъл е Решение № 88 от 6.01.2014 г. на ВАС по адм. д. № 5679/2013 г., VII отд., Решение № 5287 от 5.05.2016 г. на ВАС по адм. д. № 2347/2016 г., VII отд. и др./.

С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав намира за правилен и законосъобразен изводът на

административният орган, с който е отказано издаването на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие от страна на жалбоподателя. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Р. М. с ЕГН: [ЕГН] против Отказ №225р-27653 от 19.07.2022 година, издаден от Началника на Първо Районно управление на СДВР , с който е отказано издаване на разрешение за продължаване на срока на късо огнестрелно оръжие като физическо лице за самоотбрана.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: